

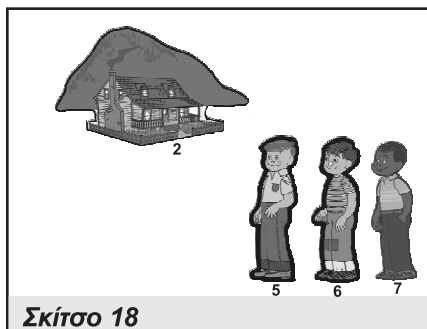
Κροταλίες!

Τα ακόλουθα εποπικά μέσα θα τοποθετηθούν στον φανελοπίνακα με τη σειρά που αναφέρονται στο μάθημα.)

5	Τσάρλυ
6	Κοκκινομάλλης
8	Πρέστον
2	Βουνό Σκιά
24	Δέντρο
25	Πακέτο
26	Ξύλινο άγαλμα ελαφιού
28	Καλύβα
29	Τιμ ο Τρομερός
12	Γαλάτας 6:7
23	Αγόρια που ανεβαίνουν στο βουνό
27	Αγόρια που στέκονται
35	Ξύλινο άγαλμα κάστορα
36	Κατάστημα
37	Τιμ ο Τρομερός που κρατά μαχαίρι
38	Τσάρλυ, Κοκκινομάλλης, Πρέστον
39	Παύλος
40	Κοράκι
41	Σύννεφο καταιγίδας
42	Αγριόχορτο
43	Σκιάχτρο
44	Λωρίδα χαρτί ΣΑΤΑΝΑΣ
45	Λωρίδα χαρτί ΦΟΒΟΣ
46	Λωρίδα χαρτί ΑΜΦΙΒΟΛΙΑ
47	Λωρίδα χαρτί ΥΠΕΡΗΦΑΝΕΙΑ
48	Λωρίδα χαρτί ΘΕΟΣ
49	Λωρίδα χαρτί ΠΙΣΤΗ
50	Κροταλίας
51	Τσάρλυ στο χώμα
52	Κοκκινομάλλης και Πρέστον

ΕΠΑΝΑΛΗΨΗ

(Τοποθέτησε Τσάρλυ 5, Κοκκινομάλλη 6, Πρέστον 7 και βουνό 2.)

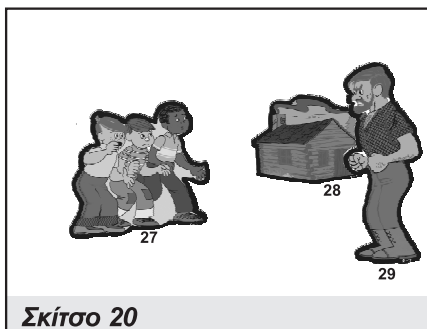

Ο Τσάρλυ, ο Κοκκινομάλλης και ο Πρέστον θα μείνουν για μια εβδομάδα στο αγρόκτημα του παππού και της γιαγιάς του Τσάρλυ που βρίσκεται κοντά στο Βουνό Σκιά. Μια μέρα ενώ ανέβαιναν στο βουνό ανακάλυψαν ένα πακέτο κρυμμένο μέσα στην τρύπα ενός δέντρου κοντά στο μονοπάτι. (Αφαίρεσε βουνό 2, πρόσθεσε δέντρο 24, και πακέτο 25.) Μέσα στο πακέτο βρισκόταν ένα πανέμορφο, σκαλισμένο ξύλινο άγαλμα ελαφιού. (Πρόσθεσε άγαλμα 26.) Ακολουθώντας το μονοπάτι τα αγόρια ανακάλυψαν μια μικρή καλύβα. Ήταν χτισμένη στο κομμάτι του βουνού που ονομάζεται Οροπέδιο της Σκιάς. (Αφαίρεσε όλες τις φιγούρες. Τοποθέτησε καλύβα 28 και αγόρια 27.) Καθώς τα αγόρια πλησίασαν στην καλύβα, η πόρτα άνοιξε κι εμφανίστηκε ένας άγριος και δυνατός άντρας που άρχισε να τους φωνάζει θυμωμένα. (Πρόσθεσε τον Τιμ τον Τρομερό 29.) Τα αγόρια τράπηκαν σε φυγή και κατέβηκαν τρέχοντας το βουνό.

Αργότερα την ίδια μέρα έμαθαν από τον παππού του Τσάρλυ, πως ο άντρας αυτός, ήταν ο Τιμ ο Τρομερός, και πρόσφατα είχε μετακομίσει πάνω στο βουνό.

(Αφαίρεσε όλες τις φιγούρες.) Κάτω στην κοιλάδα κανείς δεν ήξερε πολλά πράγματα γι' αυτόν παρά μόνο ότι δεν ήταν καθόλου φιλικός.

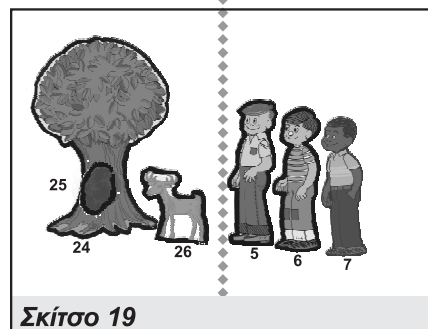
Το άγαλμα ήταν ένα μυστήριο για τα τρία αγόρια. Δεν μπορούσαν να καταλάβουν γιατί βρισκόταν στην τρύπα του δέντρου ή ποιος το είχε αφήσει εκεί.

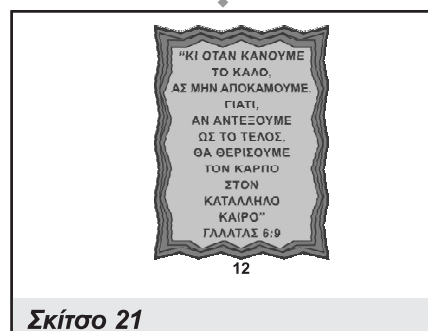
Ένα σημαντικό εδάφιο το οποίο μελετούσαν τα αγόρια ήταν το Γαλάτας 6:7 (Τοποθέτησε εδάφιο 12, και ζήτησε από τα παιδιά να το επαναλάβουν μαζί σου.) Ο παππούς τους είπε πως ο Θεός τους ήθελε να είναι μάρτυρές Του και να φυτεύουν το σπόρο του Λόγου Του στις καρδιές των άλλων ανθρώπων.

ΤΟ ΜΑΘΗΜΑ ΤΗΣ ΜΕΡΑΣ

Καθώς ο Τσάρλυ άκουγε τον παππού να τους λέει να είναι μάρτυρες του Κυρίου Ιησού, σκέφτηκε τον Τιμ ο Τρομερός. Ένιωθε ένα περίεργο αίσθημα στην καρδιά του. Ήταν λες και κάποιος του έλεγε, «Τσάρλυ, θέλω εσύ να γίνεις ιεραπόστολος στον Τιμ τον Τρομερό». Μια ανατριχίλα διαπέρασε την πλάτη του Τσάρλυ.. Το τελευταίο πράγμα που θα ήθελε να κάνει ήταν να πλησιάσει ξανά την καλύβα πάνω στο Βουνό Σκιά. Αργότερα, κι ενώ τα αγόρια ήταν ξαπλωμένα σα κρεβάτια τους με κλειστό το φως, συζήτησαν για λίγο, «Νομίζω πως ο Θεός μας θέλει να σπείρουμε το σπόρο του Λόγου Του πάνω στο Βουνό Σκιά,» είπε ο Τσάρλυ.

Σκίτσο 19

Σκίτσο 21

«Τι είπες! Τρελάθηκες;» ρώτησε ο Κοκκινομάλλης.

«Όχι,» απάντησε ο Τσάρλυ.. «Νομίζω πως θα πρέπει να δώσουμε τη μαρτυρία μας για τον Κύριο Ιησού στον Τιμ τον Τρομερό».

Βαθιά μέσα στην καρδιά του ο Τσάρλυ φοβόταν το ίδιο, όπως ο Κοκκινομάλλης και ο Πρέστον, να ανέβει ξανά πάνω στο Βουνό Σκιά. Χαιρόταν που το δωμάτιο ήταν σκοτεινό κι έτσι τα αγόρια δεν μπορούσαν να δουν την έκφραση που υπήρχε στο πρόσωπο του καθώς μιλούσε για τον Τιμ τον Τρομερό.

«Και με ποιο τρόπο νομίζεις πως μπορούμε να δώσουμε τη μαρτυρία μας για τον Χριστό σ' έναν άνθρωπο σαν κι αυτόν;» ρώτησε ο Πρέστον. «Ούτε καν θα μας ακούσει. Μπορεί να μας χτυπήσει ή να μας τρομάξει αν μας δει ξανά κοντά στην καλύβα του».

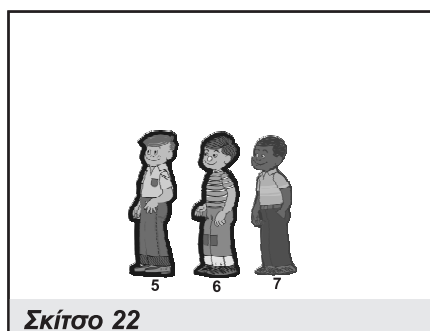
«Έχω μερικά φυλλάδια στην Αγία μου Γραφή,» είπε ο Τσάρλυ.. «Τα πήρα από την εκκλησία. Ίσως να μπορέσουμε να τα αφήσουμε στην πόρτα της καλύβας χωρίς να μας δει. Μετά αυτός θα διαβάσει τα φυλλάδια και ίσως σωθεί».

«Και πώς θα πλησιάσουμε την καλύβα χωρίς να μας πιάσει;» ρώτησε ο Πρέστον.

«Θα πάμε κρυφά,» είπε ο Τσάρλυ. «Θέλετε να δοκιμάσουμε;»

Σιωπή επικράτησε για μερικά λεπτά. Έπειτα ο Πρέστον είπε, «Νομίζω πως, ναι».

«Κι εγώ το ίδιο,» μουρμούρισε ο Κοκκινομάλλης.

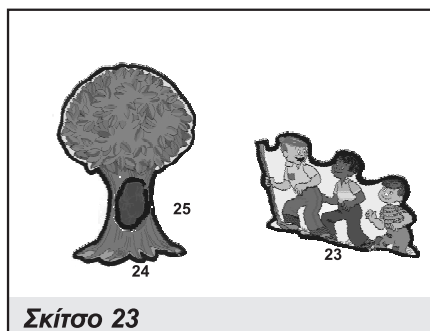
Σκίτσο 22

Το επόμενο πρωί τα αγόρια (τοποθέτησε Τσάρλυ 5, Κοκκινομάλλη 6, και Πρέστον 7) βοήθησαν τον παππού με τις δουλειές στο αγρόκτημα κι έπειτα πήραν το μονοπάτι που οδηγεί στο Βουνό Σκιά. «Είσαι σίγουρος πως κάνουμε το σωστό να ανέβουμε ξανά το βουνό;» ρώτησε ο Κοκκινομάλλης.

«Σίγουρος, και βέβαια σίγουρος,» είπε ο Τσάρλυ.. «Δεν πρόκειται να ενοχλήσουμε τον Τιμ τον Τρομερό. Το μόνο που θα κάνουμε είναι να αφήσουμε αυτά τα φυλλάδια μπροστά

στην πόρτα του». Όμως ο Τσάρλυ ήξερε πως η καρδιά του έτρεμε από τον φόβο. Ένωθε πάλι εκείνη την περίεργη ανατριχίλα να διαπερνά την πλάτη του.

(Αντικατέστησε φιγούρες 5,6 και 7 με 23.)

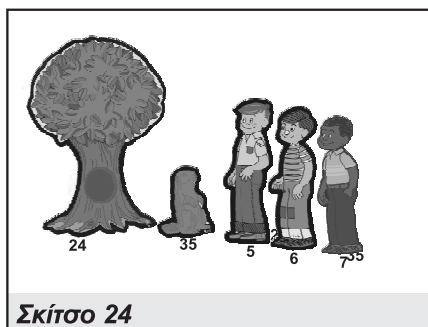

Σκίτσο 23

Όταν πλησίασαν στο μονοπάτι το οποίο είχαν ακολουθήσει την προηγούμενη μέρα, βρέθηκαν ξανά κοντά στο δέντρο όπου είχαν βρει το άγαλμα του ελαφιού. (Πρόσθεσε δέντρο 24, και πακέτο 25.)

«Εεε! παιδιά,» φώναξε με ενθουσιασμό ο Κοκκινομάλλης, «υπάρχει κι άλλο πακέτο μέσα στην τρύπα του δέντρου!» Τα αγόρια έτρεξαν στο δέντρο. (Αφαίρεσε αγόρια 23, πρόσθεσε Τσάρλυ 5, Κοκκινομάλλη 6 και Πρέστον 7)

Πραγματικά, κι άλλο ένα πακέτο βρισκόταν μέσα στο δέντρο, τυλιγμένο με τον ίδιο τρόπο όπως και το προηγούμενο.

Σκίτσο 24

«Τι συμβαίνει;» ρώτησε ο Τσάρλυ καθώς έσκισε το περιτύλιγμα. «Ποιος αφήνει εδώ αυτά τα πακέτα;»

Ήταν ένα άλλο ξύλινο άγαλμα – ένας όμορφος κάστορας. (Πρόσθεσε κάστορα 35.)

Τα αγόρια με τη σειρά πήραν το άγαλμα στα χέρια τους. Ήταν πραγματικά πολύ όμορφο, όπως και το άγαλμα του ελαφιού. «Αυτό

σίγουρα είναι μυστήριο,» είπε ο Τσάρλυ. «Πιστεύετε πως ο Τιμ ο Τρομερός είναι αυτός που αφήνει τα αγάλματα εδώ μέσα;»

«Μπα,» είπε ο Κοκκινομάλλης, «δεν θα μπορούσε να είναι ο Τιμ. Είναι πολύ κακός και εγωιστής για να κάνει κάτι τέτοιο».

Κούνησαν και οι τρεις με απορία τα κεφάλια τους και συνέχισαν το δρόμο τους. (Αφαίρεσε φιγούρες. Τοποθέτησε αγόρια 27, και καλύβα 28.) Μετά από λίγο μπόρεσαν να διακρίνουν την καλύβα μέσα από τα δέντρα.

«Ποιος θα αφήσει τα φυλλάδια μπροστά στην πόρτα;» ρώτησε ο Κοκκινομάλλης.

Ο Κοκκινομάλλης κοίταξε τον Τσάρλυ. Ο Τσάρλυ τον Πρέστον και ο Πρέστον τον Κοκκινομάλλη. «Τσάρλυ, η ιδέα ήταν δική σου,» είπε ο Κοκκινομάλλης.

Ο Τσάρλυ ξεροκατάπιε. «Τ... τ... το ξέρω,» είπε, «μα νόμιζα, πως, θα πηγαίναμε όλοι μαζί».

Μια περίεργη σιωπή απλώθηκε καθώς τα αγόρια κοίταξαν με φόβο την καλύβα. «Εντάξει,» είπε τελικά ο Πρέστον, «ας π... π... πάμε».

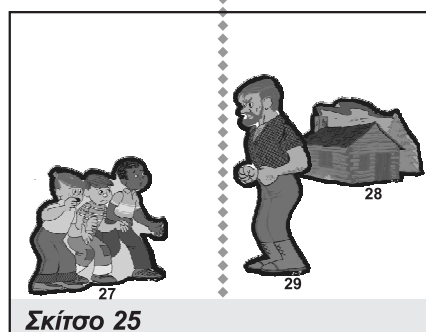
Προχώρησαν αργά και προσεκτικά ανάμεσα στα δέντρα. Το μόνο που ακουγόταν καθώς προχωρούσαν ήταν το τρίζιμο των φύλλων. Κάποια στιγμή, ο Κοκκινομάλλης πάτησε πάνω σε ένα κλαδί. Εκείνο έσπασε με θόρυβο. Μα, ευτυχώς, η πόρτα της καλύβας δεν άνοιξε. Πλησίαζαν, όλο και πιο κοντά και πιο κοντά. Είχαν φτάσει σχεδόν μπροστά στην πόρτα, όταν εκείνη άνοιξε απότομα κι εκεί, από πάνω τους στεκόταν σαν γίγαντας ο Τιμ ο Τρομερός. (Πρόσθεσε Τιμ 29.)

Για μια στιγμή κοίταξε τα αγόρια μ' ένα βλοσυρό και γεμάτο θυμό βλέμμα. Έπειτα με τη βροντερή του φωνή που έμοιαζε με κεραυνό φώναξε, «Φύγετε από το βουνό! Ας σας πιάσω άλλη μια φορά εδώ, θα σας... »

Τα αγόρια δεν περίμεναν να ακούσουν το τέλος της φράσης του. Άρχισαν να τρέχουν όσο πιο γρήγορα μπορούσαν ανάμεσα στα δέντρα και κάτω τη βουνοπλαγιά. (Αφαίρεσε φιγούρες.) Όταν είχαν πια απομακρυνθεί αρκετά από την καλύβα, σταμάτησαν να πάρουν μια ανάσα. «Πω - πω!» είπε ο Κοκκινομάλλης. «Παραλίγο! Μπορούσε και να μας σκοτώσει!»

Ο Τσάρλυ σκούπισε τον ιδρώτα από το μέτωπό του. «Δεν αφήσαμε ούτε τα φυλλάδια,» μουρμούρισε απογοητευμένος. «Ωραίοι ιεραπόστολοι είμαστε! Έπρεπε να μην φύγουμε, να του δώσουμε τα φυλλάδια και να του πούμε πως θέλουμε να γίνουμε φίλοι του».

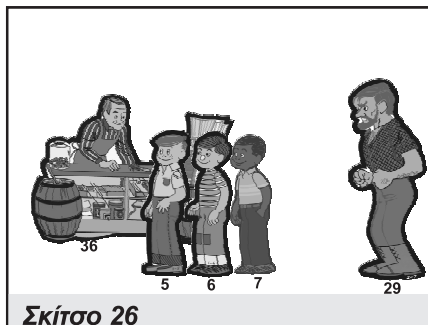
Ο Κοκκινομάλλης και ο Πρέστον κοίταξαν τον Τσάρλυ λες και είχε χάσει τα λογικά του. Έπειτα οι τρεις τους αργά – αργά πήραν το δρόμο πίσω για το αγρόκτημα. «Δεν

Σκίτσο 25

κάναμε και πολύ καλή δουλειά στο φύτεμα του Σπόρου,» είπε ο Πρέστον ενώ διέσχισαν το λιβάδι.

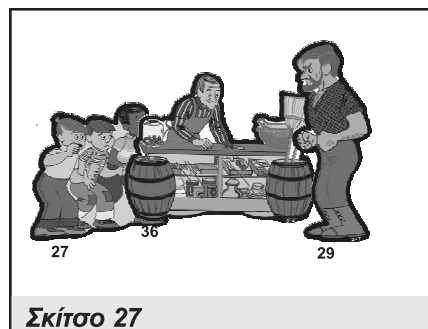
«Καθόλου,» συμφώνησε ο Τσάρλυ. «Το μόνο που καταφέραμε ήταν να κάνουμε τον Τιμ τον Τρομερό να θυμώσει μαζί μας. Και δεν βλέπω να υπάρχει πια άλλος τρόπος να δώσουμε τη μαρτυρία μας».

Σκίτσο 26

Εκείνο το απόγευμα ο παππούς κατέβηκε στην πόλη για να κάνει ψώνια και πήρε τα αγόρια μαζί του. Όσο ο παππούς ήταν στο ταχυδρομείο και την τράπεζα, ο Τσάρλυ, ο Κοκκινομάλλης και ο Πρέστον πήγαν στο πολυκατάστημα. (Τοποθέτησε κατάσταση 36, Τσάρλυ 5, Κοκκινομάλλη 6 και Πρέστον 7.) Ήταν ένα πολύ ενδιαφέρον μέρος. Εκτός από στις μεγάλες γυάλες με τις καραμέλες, ήταν σειρές και σειρές με κονσέρβες από τρόφιμα κι άλλα πράγματα. Υπήρχαν τραπέζια με στοιβαγμένα πάνω τους ρούχα, παιχνίδια και βιβλία. Πάνω στο πάτωμα υπήρχαν τεράστια σακιά με αλεύρι και ένα μεγάλο βαρέλι με τουρσιά. Ο Τσάρλυ έδειξε στους φίλους του το βαρέλι με τα τουρσιά και είπε, «Ίσως ο ξυλοκόπος να έπεσε μέσα σε βαρέλι με τα τουρσιά και γι' αυτό να είναι τόσο ξινός».

Δεν είχε τελειώσει τη φράση του, όταν άνοιξε η πόρτα και ποιος μπήκε μέσα; Ο Τιμ ο Τρομερός! (Πρόσθεσε Τιμ 29.) Τα αγόρια τον κοίταξαν με τρόμο. Δεν πίστευαν στα μάτια τους! Με μια απότομη κίνηση κρύφτηκαν πίσω από το βαρέλι με τα τουρσιά. (Αφαίρεσε 5, 6 και 7, πρόσθεσε αγόρια 27.)

Σκίτσο 27

«Πιστεύεις πως μας είδε;» ρώτησε ο Κοκκινομάλλης.

«Δεν νομίζω,» ψιθύρισε ο Τσάρλυ.

Ο Τιμ ο Τρομερός πλησίασε τον πάγκο. «Δείξε μου τα μαχαίρια που έχεις,» μούγκρισε στον υπάλληλο.

Τα αγόρια κρυφοκοίταζαν πίσω από το βαρέλι. Με τρόμο παρακολουθούσαν καθώς έβλεπαν τον Τιμ τον Τρομερό να εξετάζει προσεκτικά κάθε μαχαίρι που του έδειχνε ο υπάλληλος. (Αντικατέστησε Τιμ 29, με Τιμ 37.) «Αυτό θα κάνει την καλύτερη δουλειά», είπε τελικά. Και χάιδεψε με το δάχτυλό του τη λεπίδα. Ένα μοχθηρό χαμόγελο απλώθηκε στο πρόσωπό του. «Είναι ακριβώς αυτό που χρειάζομαι. Θα το αγοράσω».

Σκίτσο 28

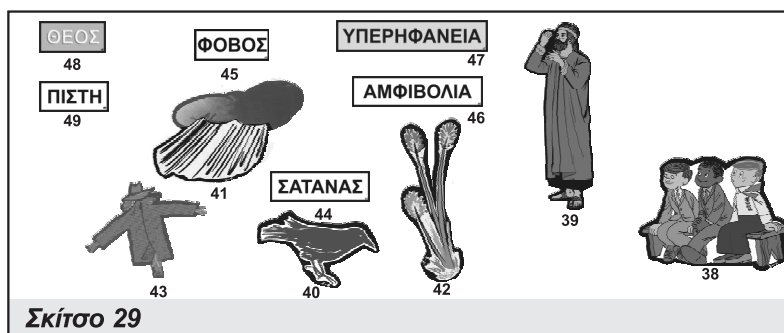
Ο Τσάρλυ ένιωθε τον Κοκκινομάλλη και τον Πρέστον να τρέμουν. Έτρεμε κι αυτός το ίδιο...

Μετά που ο Τιμ ο Τρομερός έφυγε από το κατάστημα (αφαίρεσε Τιμ 37,) τα αγόρια περίμεναν μερικά λεπτά πριν πουν κάτι. «Είδατε τι αγόρασε;» ρώτησε ο Πρέστον.

«Ναι,» είπε ο Τσάρλυ. «Και είμαι σίγουρος γιατί το αγόρασε». Μα δεν χρειαζόταν να το πει στους φίλους του. Ήξεραν ακριβώς τι εννοούσε.

Εκείνο το βράδυ μαζί με τον παππού και τη γιαγιά πήγαν στην συμπροσευχή της εκκλησίας.

(Αφαίρεσε όλες τις φιγούρες, τοποθέτησε αγόρια 38.) Τα αγόρια κάθισαν το ένα δίπλα στο άλλο στην μπροστινή σειρά. Άκουγαν με προσοχή τον ιεροκήρυκα να μιλά για τον απόστολο Παύλο. (Πρόσθεσε Παύλο 39.) Είπε πως ο Παύλος στάθηκε θαρραλέος μάρτυρας του Κυρίου Ιησού ακόμα κι όταν βρισκόταν κάτω από την απειλή του θανάτου. Μια φορά τον κατέβασαν από τα τείχη μιας πόλης με καλάθι προκειμένου να γλυτώσει από τους εχθρούς του. Μια άλλη φορά, οι εχθροί του τον χτύπησαν και τον λιθοβόλησαν και τον άφησαν μισοπεθαμένο έξω από τα τείχη της πόλης Λύστρα.

Καθώς ο Τσάρλυ άκουγε για τους κινδύνους τους οποίους αντιμετώπισε ο Παύλος, στο μυαλό του ήρθε ο Τιμ ο Τρομερός. Τι θα έκανε άραγε ο Παύλος, αν γνώριζε κάποιον σαν τον Τιμ τον Τρομερό; Θα το έβαζε στα πόδια, όπως ο Τσάρλυ και οι φίλοι του;

Ο ιεροκήρυκας είπε ακόμα πως ο Παύλος στάθηκε μπροστά σε βασιλιάδες και κυβερνήτες και πως δε φοβήθηκε να τους μιλήσει για τον Κύριο Ιησού Χριστό. Φαινόταν σαν τίποτα να μην μπορούσε να σταματήσει τον Απόστολο. «Πολλά πράγματα σήμερα εμποδίζουν τους χριστιανούς να δώσουν τη μαρτυρία για τον Κύριο Ιησού,» είπε ο ιεροκήρυκας. Σύγκρινε τα εμπόδια αυτά με τις δυσκολίες που συναντά ο γεωργός όταν σπέρνει το σπόρο.

Ένα από τα εμπόδια είναι τα αγριόχορτα. (Πρόσθεσε αγριόχορτα 42.) Τα αγριόχορτα πνίγουν τον καλό σπόρο και τον εμποδίζουν να μεγαλώσει. Τα αγριόχορτα μας θυμίζουν τις αμαρτίες στη ζωή των χριστιανών. Κάποιες από αυτές τις αμαρτίες είναι η αμφιβολία και η υπερηφάνεια. (Πρόσθεσε ΑΜΦΙΒΟΛΙΑ 46 και ΥΠΕΡΗΦΑΝΕΙΑ 47.) Τέτοιου είδους αμαρτίες εμποδίζουν και καταπνίγουν τη μαρτυρία των χριστιανών και τους εμποδίζουν από το να σπείρουν το Λόγο του Θεού στις καρδιές των άλλων ανθρώπων.

Άλλα πράγματα που απειλούν αυτά που σπέρνει ο γεωργός είναι τα πουλιά και τα έντομα. (Πρόσθεσε κοράκι, 40.) Το κοράκι αυτό μας θυμίζει το Σατανά. (Πρόσθεσε ΣΑΤΑΝΑΣ 44.) Αρέσει στο Σατανά να καταστρέφει τη μαρτυρία μας για τον Κύριο Ιησού. Προσπαθεί να καταστρέψει κάθε σπόρο που σπέρνουμε. Δεν θέλει οι άνθρωποι να ακούσουν και να πιστέψουν στο Λόγο του Θεού. Θα κάνει τα πάντα προκειμένου να εμποδίσει τη μαρτυρία του πιστού.

Ο κακός καιρός είναι ένα άλλο εμπόδιο. Κάποιες φορές η καλλιέργεια του γεωργού καταστρέφεται από το χαλάζι, τη δυνατή βροχή και τον πρώιμο παγετό. (Πρόσθεσε σύννεφο καταιγίδας 41.) Οι καταστάσεις αυτές γεμίζουν με φόβο την καρδιά του γεωργού. Κατά τον ίδιο τρόπο, και στη ζωή του χριστιανού, υπάρχουν πολλά πράγματα που τον γεμίζουν με φόβο. (Πρόσθεσε λωρίδα χαρτί ΦΟΒΟΣ 45.) Ο φόβος συχνά είναι η αιτία που κάνει τον χριστιανό να μην σπείρει το σπόρο σωστά. Μπορεί κάποιος να φοβάται μήπως γελοιοποιηθεί, κάποιος άλλος να φοβάται μήπως χάσει τους φίλους

του, κάποιος άλλος να φοβάται μήπως τον χτυπήσουν, ή ακόμα κάποιος άλλος να φοβάται μήπως δεν περάσει και πολύ καλά. Οι φόβοι αυτοί μοιάζουν με τα σύννεφα της καταιγίδας. Δεν πρέπει να τα αφήνουμε να μας εμποδίζουν από το να σπείρουμε τον πολύτιμο Λόγο του Θεού και να δώσουμε τη μαρτυρία μας για Εκείνον.

Ο γεωργός προσπαθεί να προστατέψει την καλλιέργειά του. Προσπαθεί με πολλούς τρόπους. *(Πρόσθεσε σκιάχτρο 43.)* Το σκιάχτρο αυτό μπορεί να μας θυμίζει κι άλλα πράγματα τα οποία κάνει ο γεωργός, όπως το να διώξει τα πουλιά, να ραντίσει την καλλιέργειά του, κι άλλα. Ο χριστιανός, επίσης, χρειάζεται να προστατέψει τη μαρτυρία του. Ο μόνος τρόπος για να το κάνει αυτό είναι να παραδώσει τον εαυτό του και τα λόγια του στο Θεό. *(Πρόσθεσε λωρίδα χαρτί ΘΕΟΣ 48.)* Ο Θεός είναι ο Μόνος που μπορεί να προστατέψει τον πνευματικό σπόρο που σπέρνει ο χριστιανός.

Όταν δίνουμε τη μαρτυρία μας για τον Ιησού χρειάζεται να έχουμε πίστη. *(Πρόσθεσε λωρίδα χαρτί ΠΙΣΤΗ 49.)* Χρειάζεται να προσευχόμαστε και να παραδίδουμε στο Θεό τα αποτελέσματα της μαρτυρίας μας. Αυτός θα αναλάβει το σπόρο που φυτέψαμε και θα φροντίσει να φέρει καρπό.

(Αφαίρεσε όλες τις φιγούρες.)

Το βράδυ εκείνο, πριν ο Τσάρλυ κουλουριαστεί στο κρεβάτι του, προσευχήθηκε, λέγοντας, «Αγαπημένη Κύριε Ιησού, βοήθησέ με να γίνω ένας πιστός εργάτης Σου, όπως ο Παύλος. Βοήθησέ με να είμαι γενναίος, και βοήθησέ με να φυτέψω τον καλό σπόρο του Λόγου Σου στην καρδιά του Τιμ του Τρομερού. Ξέρεις πως φοβάμαι, όμως αν θέλεις να πάω ξανά στο Βουνό Σκιά για να φυτέψω το σπόρο, θα το κάνω. Αμήν».

(Τοποθέτησε Τσάρλυ 5, Κοκκινομάλλη 6, Πρέστον 7.)

Το απόγευμα της επόμενης μέρας, ο Τσάρλυ είπε στον Κοκκινομάλλη και τον Πρέστον, «Νομίζω πως πρέπει να πάμε πάλι στο Βουνό Σκιά και να αφήσουμε αυτά τα φυλλάδια».

Ο Κοκκινομάλλης και ο Πρέστον έμειναν με ανοιχτό το στόμα. «Τρελάθηκες;» ρώτησε ο Κοκκινομάλλης. «Μπορεί να μας σκοτώσει! Είδες το μαχαίρι που αγόρασε ο Τιμ ο Τρομερός από το Πολυκατάστημα».

«Επιμένω πως πρέπει να πάμε και να του μιλήσουμε για τον Ιησού Χριστό. Θυμάστε τι είπε ο ιεροκήρυκας χθες βράδυ για τον Παύλο; Δεν τον τρόμαζε τίποτα. Πιστεύω πως ούτε κι εμείς πρέπει να φοβόμαστε».

Ο Πρέστον έριξε μια ματιά στον Κοκκινομάλλη. «Εγώ θα ακολουθήσω τον Τσάρλυ, αν έρθεις κι εσύ,» είπε.

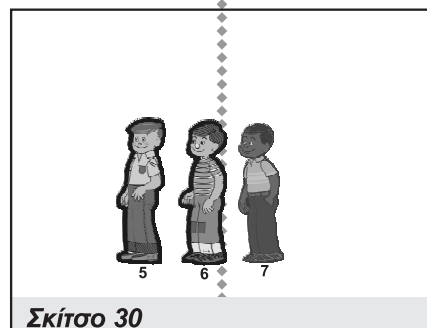
«Εντάξει,» είπε ο Κοκκινομάλλης. «Μα νομίζω πως αυτό που κάνουμε είναι τρέλα».

Καθώς περνούσαν μέσα από το λιβάδι, ο Τσάρλυ εξηγούσε τον τρόπο με τον οποίο παρέδιδαν τα φυλλάδια. «Θα πλησιάσουμε την καλύβα από το πίσω μέρος. Έτσι δεν θα μας δει. Έπειτα θα συρθούμε γύρω από το πλάι της καλύβας και θα αφήσουμε τα φυλλάδια μπροστά στην πόρτα».

«Εμένα μου φαίνεται ότι αυτό που θα κάνουμε είναι πολύ τρομακτικό,» είπε ο Κοκκινομάλλης.

(Αφαίρεσε όλες τις φιγούρες.)

Όταν πλησίασαν στο βουνό ο Τσάρλυ είπε, «Αυτή τη φορά, δεν θα πάρουμε το μονοπάτι. Θα σκαρφαλώσουμε από δω και θα πάμε γύρω από την καλύβα».

Σκίτσο 30

Σκαρφάλωσαν γρήγορα. Ένας περίεργος θόρυβος που ερχόταν μέσα από τους θάμνους τους έκανε να σταματήσουν και να κοιταχτούν. Ο Τσάρλυ αισθάνθηκε πως τα μαλλιά του είχαν σηκωθεί. Ο Κοκκινομάλλης και ο Πρέστον κοκάλωσαν. Άκουγαν προσεκτικά. Ο θόρυβος ακούστηκε και πάλι. Τα δόντια του Τσάρλυ άρχισαν να χτυπούν από το φόβο καθώς ψιθύρισε, «Είναι κροταλίας! Πρέπει να φύγουμε όσο γρήγορα μπορούμε!»

Τα αγόρια άρχισαν αμέσως να κατεβαίνουν το βουνό όσο πιο γρήγορα μπορούσαν. Δεν είχαν πάει πολύ μακριά όταν ο Τσάρλυ στρίγγλισε δυνατά. Το πόδι του πιάστηκε σε ένα λάκκο κι έπεσε κάτω. Ένας πολύ δυνατός πόνος σούβλιζε το πόδι του. *(Τοποθέτησε Τσάρλυ 51.)* Ο Κοκκινομάλλης και ο Πρέστον πήγαν κοντά του τρέχοντας. «Τι συμβαίνει, Τσάρλυ; Τι έπαθες;» ρώτησαν με κομμένη την ανάσα. *(Πρόσθεσε Κοκκινομάλλη και Πρέστον 52.)*

«Το πόδι μου πιάστηκε στο λάκκο. Πιθανόν να το έσπασα. Δεν μπορώ καθόλου να το κουνήσω».

«Τι θα κάνουμε τώρα;» ρώτησε ο Πρέστον.

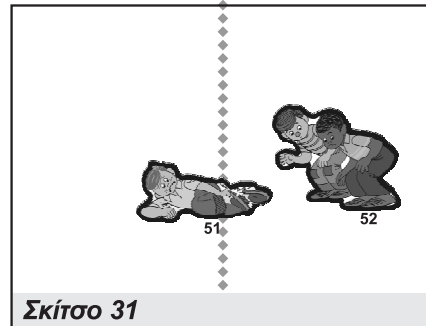
«Πηγαίνετε να φέρετε τον παππού,» είπε ο Τσάρλυ. «Θα είμαι εντάξει. Το φίδι είναι αρκετά μακριά από δω».

«Καλύτερα να μείνω μαζί σου,» είπε ο Κοκκινομάλλης, «ας πάει ο Πρέστον να φωνάξει για βοήθεια».

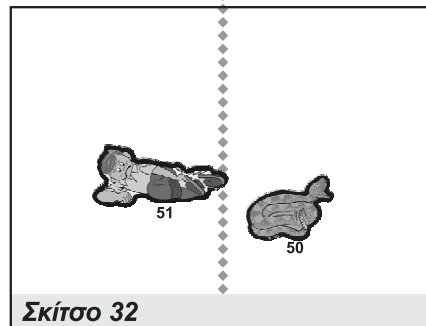
«Όχι, πηγαίνετε μαζί για να μη χαθείτε, μην ανησυχείτε για μένα».

«Αφού είναι έτσι,» είπε ο Κοκκινομάλλης. «Θα τρέξουμε γρήγορα όσο γρήγορα μπορούμε για να φέρουμε βοήθεια». *(Αφαίρεσε Κοκκινομάλλη και Πρέστον 52.)*

Όταν ο Κοκκινομάλλης και ο Πρέστον έφυγαν, ο Τσάρλυ προσπάθησε να βολευτεί όσο καλύτερα μπορούσε, ο πόνος όμως στον αστράγαλό του ήταν αφόρητος. Ένωθε πως είχε μείνει μόνος του για πολλές ώρες, όταν ξαφνικά άκουσε πάλι εκείνο τον τρομακτικό θόρυβο – ο κροταλίας. Γύρισε το κεφάλι του. Μερικά βήματα πιο πέρα, ήταν ο μεγαλύτερος κροταλίας που είχε ποτέ δει ο Τσάρλυ! *(Πρόσθεσε κροταλία, 50.)*

Σκίτσο 31

Σκίτσο 32

Εφαρμογή

Στο Ρωμαίους 8:28, διαβάζουμε πως «αν αγαπά κανείς το Θεό, ο Θεός κάνει τα πάντα να συντελούν στο καλό του»... Κάποιες φορές είναι δύσκολο να πιστέψουμε αυτό το εδάφιο, ειδικά όταν τα πράγματα πηγαίνουν από το κακό στο χειρότερο. Αν, όμως, είσαι χριστιανός και προσπαθείς να είσαι καλός μάρτυρας για τον Κύριο Ιησού, ο Θεός έχει υποσχεθεί να κάνει τα πάντα να συντελέσουν για το καλό σου. Πιστεύεις πως ο Θεός είχε κάποιο σκοπό με το να αφήσει τον Τσάρλυ να βρεθεί σε τόσο δύσκολη κατάσταση; Αυτό, θα το μάθουμε στο επόμενο μάθημά μας.